

חיוכיי אושר-מושר

ג'וני גרואל

יום אחד עבר אדם ליד ביתה, שם ביער איפה
שהיא גרה. הוא היה עייף וצמא ולכן דפק
בדלת וביקש מים.
"סבתא" אמר כשהקוסמת ענתה לדפיקתו
בדלת "אוכל לבקש אצל כוס מים?"
"אבל בוודאי, אדוני נחמד" ענתה הקוסמת
"ואולי תרצה גם לאכול דבר מה?"
"את אדיבה מאוד, סבתא, אך אין לי כסף כדי
לשלם לך עבור אוכל" ענה, כשהוא מחפש
בכיסיו הריקים.
הקוסמת הסתובבה וקרצה לחתול השחור

הייתה פעם גברת זקנה בעלת פנים
מקומטות ושערות כסופות. והיא עשתה
קסמים.
לכן היא הייתה קוסמת ולא מכשפה.
היא הרכיבה על אפה משקפיים במסגרות
שחורות, כי לא יכלה לראות טוב בלעדיהם.
ומאחרי המשקפיים נצץ זוג עיניים אפורות, כי
זו הייתה קוסמת האושר.

שלה, אך לא ענתה דבר. האיש חיפש בכל
הכיסים שלו עד שבכיס קטן, ממש מעל לבו,

לבנה, מפתח נחושת וכפתור כתפיות. אלה היו מרכיבי הקסמים בהם היא עשתה את

קסמיה הטובים. אחר כך היא הוסיפה לסיר הקטן שלה כוס דבשה, קצת מלח, כדור גומי לעיסה וגומייה אחת.

מצא ארנק מלא כסף. הקוסמת קסמה זאת, כאשר היא קרצה לחתול שלה.

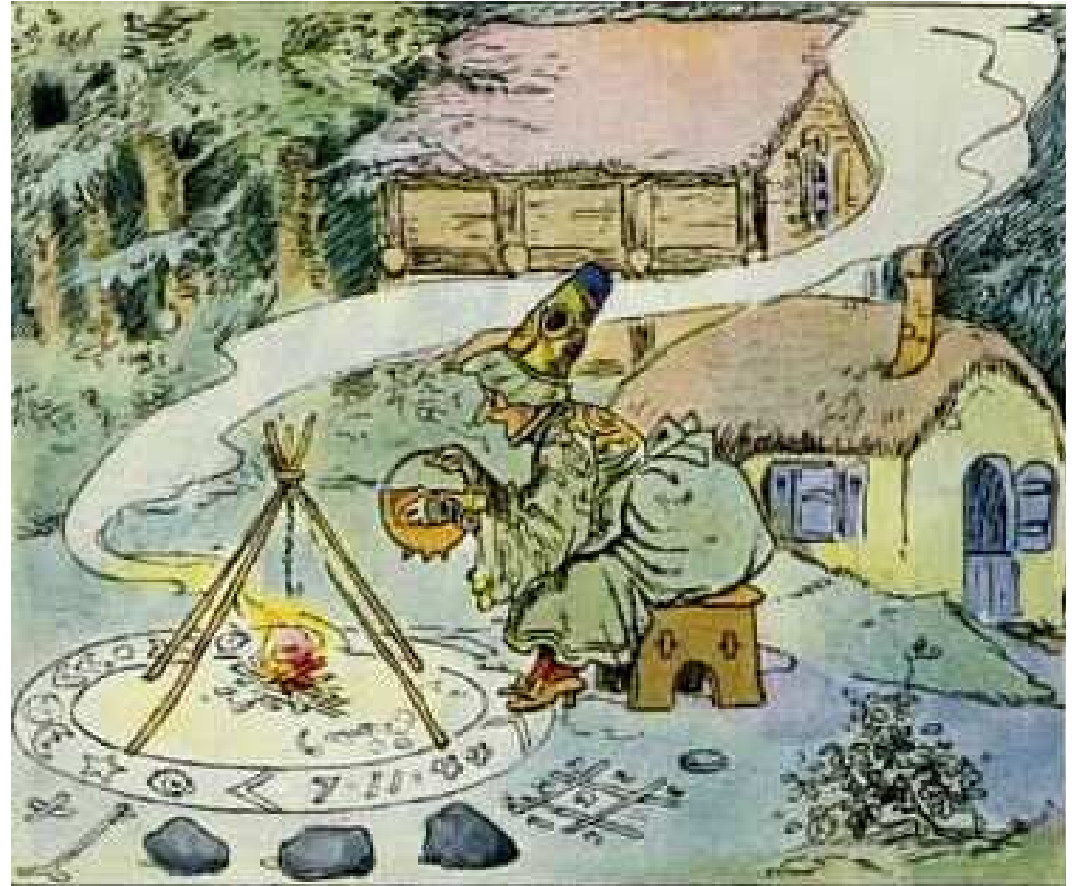
"סבתא היקרה" צחק האיש כשהוציא את הארנק מכיסו והביט עליו "רק את יכולת לשים אותו שם, כי לא היה לי ארנק כשיצאתי מביתי!"

הקוסמת עשתה תמיד דברים נדיבים כאלה לאנשים. לאיש עם הארנק התברר אחר כך שכל פעם כשהוציא מטבע מהארנק שקיבל מהקוסמת ונתן למישהו עני או חסר מזל, מטבע אחר הופיע במקום זה שהוא נידב אותו במעשה טוב.

לכן כל אנשי הכפר שמעו על הקוסמת ואהבו אותה.

יום אחד הקוסמת לקחה את סיר הבישול שלה מאחורי הבית ותלתה אותו מעל אש, כי רצתה לנסות קסם חדש שלמדה. הקסם הזה הייתה חתיכת זכוכית ירוקה, נהדרת, אותה היא מצאה ליד הדרך. לכן היא שמה אותה לסיר, יחד עם קסמים אחרים שלה. היה שם מסמר, שתי קליפות של אגוז יער, אבן חצץ

היא ערבבה את כל זה במקל מעוקם ושרה שיר מוזר כשהיא צועדת סביב הסיר. תוך זמן קצר התערובת התחילה לבעבע והאדים עלו ממנו ועפו משם.

חבורת אנשים עברה ביער, הם הריחו את האדים ועצרו לבדוק מאין הם באים. הם דפקו על דלתה של הקוסמת בדיוק כשהתבשיל

הקסום גמר להתבשל.

הקוסמת יצאה לקראתם כששמעה את הדפיקות בדלת, וראתה שזהו המלך עם אנשי החצר שלו. היא שמחה מאוד שהם עצרו ליד ביתה הצנוע.

אחרי שבירכה את המלך, הוא שאל מה הוא הדבר שהיא מבשלת ושמריח כל כך טוב. "יש לזה ריח של סוכריות דבשה" צחק.

"אני עושה חיוכיי אושר-מושר, אדוני המלך" ענתה הקוסמת כשהיא קדה קידה עמוקה. "אני רוצה לראות אותם, סבתא!" קרא המלך שירד מסוסו והלך מאחורי הבית, עם כל אנשי חצרו אחריו.

אבל כשהגיעו אל הסיר הקטן התברר להם שכאשר הקוסמת לא שמרה על החיוכים הקסומים הם נחרכו והפכו לזעפות, ואלה קפצו מהסיר וברחו אל היער.

הקוסמת אמרה שהיא מצטערת מאוד, אבל אם המלך יחזור למחרת היא תעשה עוד תבשיל של חיוכים, ממש חיוכיי אושר-מושר ושהוא יוכל לקבל אחד לעצמו.

"אינני יודעת לאן נעלמו אלה שהיו בסיר"
אמרה "אבל כיוון שהם נחרכו אני חייבת
לנקות את הסיר היטב, וזה ייקח לי את כל
היום!"
"אנחנו נחזור מחר!" צחק המלך, ויחד עם כל
אנשיו המשיך לרכב דרך היער.
הקוסמת כבתה את האש והתחילה לנקות
את הסיר הקטן. היא רצתה מאוד שיהיה לה
מספיק חיוכיי אושר-מושר, כדי לתת אותם
לאנשים הזקוקים לכך.
כאשר המלך עם אנשיו הגיעו לטירה וירדו
מסוסיהם, לסייסיים רצו לקראתם כדי לקחת
את הסוסים, היו פנים זעפות. אבל המלך
ואנשיו נהנו כל כך מהטיול ביער, וצחקו
והתבדחו כל כך, שלא שמו כלל לב.
המלך נכנס לטירה, פגש את המלכה, חיבק
אותה, וראה שפניה זועפות. "מה קרה?"
שאל "אינך מרגישה בטוב?"
"רק חכה עד שתגיע לאולם הקבלה!" אמרה
המלכה.

המלך "או נכון יותר אנו לא בטוחים! אלה אנשי הממלכה של גיא האושר ובאו במשימה לארצנו, ארץ ההנאה. שוחחנו בנחת כל הזמן אך פתאום פניהם קדרו ונזדעפו, ולמרות שעשינו הכל שביכולתנו כדי לפייס אותם, גם אנחנו אבדנו את המזג הטוב שלנו!" וראש הממשלה נשך את שפתיו כדי לא לדבר יותר.

אזי קם אחד הזרים וקמט את מצחו בזעף מול המלך ומול המלכה ומול כול האחרים באולם. מה שקרה הוא, שכאשר התבשיל הקסום של הקוסמת נחרך, חיוכיי אושר-מושר הפכו לזעפות ועפו משם. הרוח נשא אותן אל טירת

המלך מיהר לאולם הקבלה וראה את כל השרים שלו וכל אלופי צבאו יושבים ליד שולחן ארוך ואיתם אנשים זרים רבים. כל הפנים היו זועפות מאוד.

"מה הבעיה?" שאל המלך אחרי שחבש את הכתר והתיישב על כס המלכות שלו. "אנו לא יודעים!" קרא ראש הממשלה של

הקוסמת, שבדיוק אז בישלה חיוכיי
אושר-מושר חדשים, הם זעפו פניהם גם
עליה. המלך וכל השרים וכל האלופים הלכו
אחרי אנשי גיא האושר וגם הם זעפו פניהם
על הקוסמת.

הקוסמת ידעה מיד מה קרה ולכן לקחה
מהסיר את חיוכי אושר-מושר הטריים והעיפה
אותם באוויר. חיוכי אושר-מושר החדשים עפו

מהסיר והתיישבו על פניהם הזועפות של
הזרים מגיא האושר ועל פניהם של המלך
והפמליה שלו מארץ ההנאה, וכיסו את
הזעפות כך שכעת לכל אחד היה חיוך נחמד
על פניו.

המלכות ולתוך החדר בו ישבו האורחים,
והזעפות התיישבו על פניהם ועל פניה של
המלכה.

כל הזעפות כך, פרט לאחת, והאיש שקם
עכשיו ישב עליה. אך כאשר הוא קם, הזעפה
התעופפה, התיישבה על פניו המחייכות של
המלך, וגם פניו קדרו.

"נצא למלחמה!" קרא האיש הזר בקול רם.
"אז נצא למלחמה!" ענה המלך וכך גם כל
השרים והאלופים שעל פניהם ישבו הזעפות.
הזרים שלפו את חרבותיהם וקראו "מלחמה!
מלחמה! מלחמה!" וגם אלופי צבא המלך
שלפו את חרבותיהם וקרא "מלחמה!
מלחמה! מלחמה!". והם היו נלחמים בו
במקום, אלא שאנשי חצר המלך שהגיעו
מהטיול והזעפות לא התיישבו על פניהם,
נעמדו ביניהם.

ואז הזרים עזבו בלי מילה ובלי לברך את
המלך והמלכה לשלום.

כשאנשי גיא האושר עזבו, הם זעפו פניהם על
כל מה שפגשו בדרך, וכשעברו ליד ביתה של

זכרה את פניהם הזועפות של האורחים.
המלך חשב רגע ואז אמר לכולם להמתין
ובעצמו יצא מהטירה ודהר על סוסו אל ביתה
של הקוסמת.

"סבתא, אולי נשאר לך עוד חיוך אושר-מושר
אחד?" קרא כשהוא רץ אליה.
"אני חוששת שלא" אמרה "כי זרקתי את
כולם לאוויר כשהייתם כאן קודם."
ובכל זאת היא ניגשה לסיר הקטן שלה,
הביטה פנימה וראתה שלתחתית נדבק עוד
חיוך אושר-מושר אחד. המלך שמח מאוד,

ואז אנשי גיא האושר חייכו אל המלך ואמרו
"שלום!" והמלך ופמלייתו אמרו "שלום!"
לאנשי גיא האושר וכולם לחצו ידיים.
"באנו לטירתך כדי להזמין אותך לנישואיה של
נסיכת גיא האושר" אמרו הזרים למלך.
"נשמח מאוד לבוא" ענה המלך בחיוך וכך גם
ענו כל אנשיו. ואז הם כולם חזרו לטירה כדי

לאפשר למלך להתלבש לחגיגה.
אבל כשהמלך נכנס וסיפר למלכה על
ההזמנה, על פניה ישבה עדיין הזעפה
והמלכה אמרה שאינה רוצה לבוא, כי עדיין

עלה על סוסו, לקח את חיוך האושר-מושר
למלכתו והזעפה שעל פניה נעלמה מיד.
כאשר המלך, המלכה והפמליה וכל השרים
והאלופים וגם כל האורחים הזרים יצאו לדרך

לנישואיה של הנסיכה היפה בארץ גיא
האושר, הם עברו ביער בו חיה הקוסמת.
וכשראו שהיא עומדת לפני ביתה כולם נתנו
לה "הידד! הידד!" בקול רם. וראש המשלחת

מגיא האושר מסר לה הזמנה מיוחדת לבוא
איתם לנישואיה של הנסיכה היפה.
המלכה הזמינה את הקוסמת למרכבה שלה
ועיניה של הקוסמת נצצו בשמחה כאשר
נכנסה למרכבה המלכותית.
וכך כולם הלכו לנישואיה של הנסיכה היפה
מגיא האושר והקוסמת הביאה עוד הרבה,
הרבה חיוכיי אושר-מושר, כדי שיהיה תמיד
מספיק כשהישנים יתבלו עם הזמן.
ואחרי הנישואים של הנסיכה היפה מגיא
האושר המלך והמלכה הזמינו את הקוסמת
לגור איתם יחד בטירה.
"סוד גדול הוא לעשות חיוכיי אושר-מושר"
אמרה הקוסמת יום אחד. "אבל חיוכים עליזים
רגילים ניתן לעשות בקלות. הקסם היחידי
לכך הוא קסם של נשיקה קסומה, וכזו ישנה
לכל אחד."

לכן אם מישהו רואה זעפה על פניו של ילד
קטן או ילדה קטנה, מספיק שישים נשיקה
קטנה, עליזה, מחייכת, מעל הזעפה, והזעפה
תעזוב מיד וחיוך יתיישב במקומה.